

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Alexandra Šímy a soudkyň JUDr. Vladimíry Ladmanové a Mgr. Miroslavy Jarošové ve věci

žalobce: **Ing. P. K.**, narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Hartmannem
sídlem Sokolovská 49/5, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Páskem, Ph.D.,
sídlem Opletalova 1284/37, 110 00 Praha 1

o vydání náhradních pozemků, o návrhu na nařízení předběžného opatření

o odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu v Domažlicích ze dne 29. 8. 2018, č. j. 4 C 18/2018-671

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.

Odůvodnění:

Soud prvního stupně napadeným předběžným opatřením vyhověl návrhu žalobce a žalovanému zakázal jakoukoli dispozici s označenými pozemky. V odůvodnění uvedl, že již vyhověl žalobě ve věci samé a nepravomocným rozsudkem rozhodl, že žalovaný je povinen uzavřít ohledně pozemků uvedených v návrhu na předběžné opatření smlouvu o převodu se žalobcem. Žalobce má důvodně za to, že by výkon rozsudku mohl být ohrožen, neboť žalovaný pozemky nabízí nadále ve veřejných dražbách. Soud tedy uzavřel, že jsou důvody pro vydání předběžného opatření dle § 76 odst. 1 písm. d) o. s. ř., neboť byly prokázány skutečnosti odůvodňující obavu z ohrožení možného výkonu rozhodnutí.

Ve včasném odvolání žalovaný namítl, že napadeným usnesením bylo rozhodnuto i ohledně pozemků označených až v závěrečném návrhu žalobce, takže žalobce se k možnosti jejich vydání nemohl vyjádřit. Namítl nedostatek místní příslušnosti soudu k rozhodnutí a měl za to, že podmínky pro nařízení předběžného opatření nebyly splněny, přestože pozemky byly zařazeny do veřejné nabídky ze dne 25. 5. 2018. Nařízením předběžného opatření jsou však pozemky v rozporu se zákonem rezervovány pro žalobce a to ve své nominální hodnotě, čímž jsou diskriminovány ostatní oprávněné osoby, které by mohly mít o pozemky zájem a nabídly by za převod větší částky. Dále je tak zpomalen proces restitucí, brání se žalovanému v plnění jeho zákonných povinností a předběžné opatření nerespektuje, že za kritérium vhodnosti náhradního pozemku lze i pokládat to, zda není zatížen právy třetích osob. Domáhal se, aby usnesení o předběžném opatření bylo změněno tak, že odvolací soud žalobcův návrh na jeho vydání zamítl.

Žalobce ve vyjádření k odvolání nesouhlasil s tím, že podmínky pro nařízení předběžného opatření nebyly splněny po procesní stránce, zejména uvedl, že označením vhodných pozemků

není soud vázán při vypořádání restitučního nároku. Rozsudky o nahrazení projevu vůle jsou vykonatelné, neboť nahrazují prohlášení žalovaného a je tedy nesprávné tvrzení, že nenastala potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků. Žalovaný i přes to, že předmětné pozemky byly přisouzeny žalobci, činil konkrétní kroky k převodu na jiné osoby - to žalobce doložil prostřednictvím písemných výzev žalovaného adresovaných jiným oprávněným osobám k podání nabídky nároků na převod pozemků. Bylo tedy prokázáno, že žalovaný hodlá pozemky převádět i za situace, kdy zůstaly žalobcovy restituční nároky dlouhodobě neuspokojeny. Není tedy důvod, aby rozhodnutí o předběžném opatření bylo změněno.

Odvolací soud napadené usnesení přezkoumal, aniž k tomu nařídil ústní odvolací jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.) včetně souvisejících listin, a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že soud prvního stupně rozsudkem z 26. 6. 2018 rozhodl o tom, že ohledně pozemků, uvedených později v návrhu na nařízení předběžného opatření, je žalovaný povinen uzavřít smlouvu o převodu na žalobce., vyhověl tedy žalobě o nahrazení projevu vůle. Po vyhlášení rozsudku se žalobce domáhal vydání předběžného opatření, jímž by bylo znemožněno s pozemky nakládat s tím, že žalovaný je nadále nabízí ve veřejných nabídkách. Tuto skutečnost žalovaný nezpochybil a žalobce prokázal, že existují výzvy žalovaného adresované jiným osobám k podání nabídky na převod těchto pozemků, přestože mu soud prvního stupně – zatím nepravomocně - ohledně nich uložil povinnost převést je na žalobce. Je tedy zřejmé, že jednáním žalovaného by mohlo dojít ke zmaření účelu soudního rozhodnutí. Pro posouzení vykonatelnosti rozsudku nahrazujícího prohlášení vůle je třeba aplikovat § 161 odst. 2 o. s. ř., podle něhož – není-li v rozsudku uložena povinnost k plnění, je rozsudek vykonatelný, jakmile nabyl právní moci. Přestože se tedy rozsudek ukládající prohlášení vůle exekučně nevykonává, text prohlášení může být předložen příslušnému úřadu s návrhem na vklad.

Předběžným opatřením sice není prejudikován konečný výsledek sporu, zajišťuje se jím však, aby konečné rozhodnutí mělo skutečný význam. V přezkoumávané věci žalobce osvědčil existenci svého nároku a prokázal možnost, že by se nárok stal nereálným v důsledku pokračování činnosti žalovaného. Je tedy namístě poskytnout žalobci ochranu, neboť ochrana toho, proti komu má navrhované předběžné opatření směřovat, nemůže dosáhnout takové intenzity, aby znemožnila ochranu oprávněných zájmů druhé strany.

Soud prvního stupně tedy správně uzavřel, že podmínky pro vydání předběžného opatření dle § 76 odst. 1 písm. d) o. s. ř. jsou v přezkoumávané věci splněny. Odvolací soud proto postupoval dle § 219 o. s. ř. a napadené rozhodnutí jako věcně správné potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Plzeň 1. října 2018

JUDr. Alexander Šíma v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vocolková.